1874. VI. évfolyam. 206. szám. Kedd, október 20.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több ixbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Uj korszak.

*** A képviselőház e hét végén már össze fog ülni. A honatyák sorakozni fognak régi helyeikre. Nyugalmas lesz-e az uj ülésszak, vagy rendkivüli események zavarják-e meg? — azt egyátalában nem mondhatjuk meg jelenben.

De egyet már előre is láthatunk, s ez az, hogy a pártválság kérdése ujra napirendre kerül, s ha a lapok idevágó közleményeiben volt valami őszinteség, azt kell következtetnünk, hogy a pártválság megoldáshoz közeleg.

Ennyiben nézünk uj korszak elé.

Mostanában a pártok állásának fejtegetésénél az ugynevezett balközéppárt állása képezte a beszéd tárgyát. Jeleztük mi is annak idején, hogy e párt főközlönye azon kijelentést tevé, hogy se nem kezd, se nem fogad, sem a választások előtt, sem alatt közjogi vitát. Egyuttal kételkedésünket fejeztük ki az iránt, hogy az érintett lap e lemondását az egész párt magáévá tenné.

Sajnos, nagyon sajnos, hogy ily jelenségek merülnek fel politikai életünk szinterén; sajnos, mert ez által a régi egységes ellenzék szétmállását érjük el.

Ime. — fájdalommal látjuk, — a jobboldalon ugy beszélnek már a balközépről, mint oly tényezőről, mely a közösügyes kormánypárt támogatására ajánlotta fel magát.

A jobboldal német nyelvü főlapja egyik közelebbi vezérczikkében arra hiván fel a kormányt, hogy a képviselői megbizatásnak öt évre kiterjesztéséről szóló törvényjavaslatot a képviselőháznak még a jelen ülésszak alatt terjessze elő: — azon vakmerő érveléssel él, hogy a két nagy országos párt (t. i. a jobboldal és balközép) között az elvi különbség — a mi a gyakorlatot illeti — majdnem egészen megszünetnek tekinthető, s ez alapon reményét fejezi ki az iránt, hogy „a mérsékelt ellenzék (értsd: a balközép) a mandátum meghosszabbitása szükségességét illető meggyőződésén ezután nem fog erőszakot tenni.“

Honnan e merész nyilatkozat?

Nem hiszszük, nem hihetjük, hogy a balközép legarányibb hive is ne pirulna el azon gondolat előtt, hogy a jobboldal elvei s a magáéi között különbséget nem ismer.

Hiszen minden önérzetes embernek, a ki valaha a magyar ellenzék hivének vallotta magát, becsületbeli kötelessége most az ellenzék tömörülésén müködni. Mert ennek elveitől vártuk mindig nem zetünk sorsának jobbra fordulását.

Legkisebb okunk sincs régi elveinkből hajszálnyit is engedni.

Jeleztük már, hogy Bécsben nemzeti kérdéssé tették a közösügy fentartását, s nem is tartják becsületes osztráknak, a ki ez irányban nem müködik.

Igy tehát, a ki Magyarországon a közösügyet fen akarja tartani, az lehet jó osztrák, mert azzal egy czélra müködik, de jó magyar ember aligha lehet.

Ez volna pedig ama sarkpont, a melyen az ellenzéki árnyalatoknak egyesülni kellene. E czélra kell tömörülnünk, ha azt akarjuk, hogy az osztrák áramlat földig ne tiporja szegény hazánkat.

A függetlenségi párt a balközéptől is támogatást várt e czéljában; s ime a jobboldalt is hasonló reményt helyez a balközépbe. A mi reménytink alapja a balközép multjában gyökerezik, a jobboldalt bizonyára e párt jelene jogositotta fel a reményre, mondhatnók bizalomra.

Legőszintébben sajnálnók, ha nekünk kellene csalatkozni.

Közel az idő, midőn határozniok kell, hogy a közösügy barátait, a jobboldalt, — vagy a közösügy elleneit, a függetlenségi pártot támogatják-e?

Ég és föld között ma már a politikai világban sem lehet lebegni.

Határozni kell mindenkinek.

Mi bizunk a haza nemtőjében, hogy a bekövetkezendő uj korszak a függetlenségi párt elvei diadalának korszaka leend.

Nem akarunk mi mást, mint a mire minden becsületes embernek, minden valamire való nemzetnek törekedni erkölcsi kötelessége.

Önállóságot, függetlenséget a nemzetnek, a hazának.

— **A miniszterek** még sincsenek teljes számmal a fővárosban. Bittó és Zichy már megérkeztek. Ott vannak: József főherczeg, Andrássy gr. Orczy B. b. is.

— **A Jászkunkerület** kérvényt intéz a belügyérhez, hogy ez a törvényhozás elé terjeszszen oly értelmü tjavaslatot, mikép a választási törvénynek az adóhátralékosokra vonatkozó sujtó része a közelebbi választások alkalmával még ne birjon érvénynyel. Reméljük, hogy ezt minden törvényhatóság pártolni fogja.

— **Kerkápoly** ismét a tanári pályára lépett, óhajtjuk, — hogy több szerencse kövesse itt müködését, mint a kormánypolczon. Tegnap kezdé meg előadásait az egyetemen; bevezetésül a tanszabadságról értekezett. Szerinte a tanár és tanulók együtt kutatnak, s e czélból morális társulatot alkotnak. Nem kivánja, hogy az ő előadását feltétlenül elfogadja a tanuló, csak azt fogadja el, a miről saját kutatásai alapján meggyőződött, figyelmeztet, hogy ne hajtsanak a szilaj képzelemre, hanem az ész birálatára, stb.

— **A pénzügyérségben** az uj épületek további adómentessége iránti tjavaslat készittetik.

— **Zágrábi** távirat szerint, az egyetem megnyitása alkalmából tegnap a görögkeleti egyház és az izraeliták imaházában ünnepélyes istenitisztelet tartatott. A székesegyházban Mihalovics érsek misézett fényes segédlet mellett. A templom zsufolásig tele volt. Az előkelő egyéniségek részére, kik közt ott lehetett látni Pauler minisztert, a bánt, Stroszmayer püspököt, az ország katonai kormányzóját, sok mágnást, az ország főbb hivatalainak elnökeit, országgyülési követeket, az egyetem rektorát és tanárait stb. külön ülések voltak készitve. A templomi éneket ez alkalomra Zajac készitette, és igen sikerültnek állittatik. Az istenitisztelet bevégzése után az országgyülési teremben az egyetem megnyitása és a rektor beigtatása ünnepélyesen megtartatott.

— **A katonai előléptetési** szabályzaton a hadügyérségben erélyesen dolgoznak, s a novemberi kinevezések már az uj rendszer szerint történnek.

Ne aludjunk soká!

Debreczen, okt. 20.

Van nekünk, magyaroknak egy nagy bajunk, a mit nem tudunk elhagyni, s ez az, hogy lelkesedésünk néha csak szalmaláng, melynek tüzét nem a tiszta meggyőződés, hanem a pillanatnyi behatás éleszti. Azért alszik oly könnyen.

Debreczen városát nem igen lehetett megróvni soha e tekintetben; mert itt a meggyőződésen alapuló lelkesedés vett erőt mindig, s épen azért, a mihez Debreczen polgárságának egyeteme fogott, azt végre is hajtotta magához illőleg.

Tanuskodik erről a többi közt a városi diszes szinház, a Csokonai-szobor stb.

Azonban egy eszmét, melyet pedig egykor a közlelkesedés karolt fel, aludni látunk, s nem győzzük már várni ébredését.

Ez évi augusztus 2-kán egy eszme pendittetett meg a honvédsirokon, midőn a debreczeni csata negyedszázados évfordulóját ünnepelők, — egy eszme, mely mindnyájunk keblében viszhangra talált, s még is ugy tünik az most fel, mint a pusztában elhangzott szó.

Igen, **a honvédsiremlék eszméje** — ha nem halt is meg, de — aluszik.

Nem lehet pedig tagadni, hogy az 1848—49-ki szabadságharcz „félistenei“ iránt mindnyájunk keblében, kor és rang különbség nélkül él az önzetlen kegyelet.

Honnan van mégis ama közöny, mely a honvédsiremlék eszméje iránt elpalástolhatlanul mutatkozik sorainkban?

Minden egyes emlék, a mely a fényes mult dicsőségét hirdetné, élő buzditás volna az ifju nemzedékre, hogy hasonló eszmékért hasonló tettekre lelkesüljön. Minden emlék bizonyos eszmét képvisel, s az mutatja, hogy — a testet megölhetik bár, de a lelket, az eszmét nem lehet kiirtani soha.

Szégyen volna bevallanunk, hogy már ma sem tudnánk azon eszmékért lelkesedni, a miket negyedszázad előtt a zsarnokság eltiport, de meg nem ölt.

A szabadságharcz félisteneinek üdvözült szellemei átkot kiáltananak ránk, ha emlékök s eszméik iránt kaján lélekkel megtagadnók a kegyeletet.

Ne aludjunk tehát soká.

Éltet kell adnunk az eszmének; a debreczeni honvédsirokra emléket kell emelnünk. Mi — a jelen nemzedék — vagyunk erre különösen hivatva.

Ne feledjük azért kötelességünket.

Müködjünk oda, hogy a jövő évi márczius 15-kén — a szabadság ünnepén — már ünnepélyesen felavathassuk a debreczeni honvédsiremléket, mint a közlelkesedés teremtményét.

Ezzel a szabadsághősöknek adósai vagyunk.

Csak mindnyájan akarjuk ezt, s nincs kétség benne, hogy az eszme testté válik.

Ébredjünk!

Egy civis.

SPORT.

A budapesti lóverseny második napja.

— A „Debreczen“ eredeti tudósitása. —

△ Gyönyörü verőfényes nap, szép futamok, nagy közönség, ezek jellegezték a rákosi sport-ünnepélyt, mely vasárnap volt s záradékát képezte a magyarországi lóversenyek idényének.

Mielőtt a futtatás megkezdődött volna, délelőtt tizenegy órakor, csupán a sport férfiak körében „galamb-lóverseny“-t rendeztek, melyhez alapul szolgált egy, Károlyi Gyula, Festetich Pál, ifj. Almássy Kálmán és Festetich Kálmán grófok által fölajánlott tiszteletdij. Első nyertes Zichy Jenő gróf volt s nyert 200 db. livret s a tétószből 20 magyar aranyat; második nyertes Festetich V. gróf volt, s 100 db. livret és a tétószből 10 magyar aranyat nyert.

Volt még két rögtönzött tétel, melyeknek egyiknél Zichy Béla gróf, a másiknál Keglevich B. gróf volt a nyertes.

Pontban két órakor kezdődtek a futtatások és pedig a 800 ftos „kis handicap“ egyleti dijjal. Hatos mezőnyből ifj. Henckel Hugó gróf „Purveyor“-ja vált ki győztesképen, egy lóhosszsal vervén meg a Liechtenstein János herczeg Hohenaujját, melynek a tét és bánatösszeg egyharmadával kellett beérnie. Jó harmadik a Blaskovich Ernő ur „Farsang“-ja volt.

Az ötszáz aranyos „Kancza-dij“-ra négy ló mérte össze erejét s a diadal Baltazzy A. ur „Lady Patroness“-ének jutott; mig a második helyen id. Henckel Hugó gróf „Novell“-je a tét és bánatok felét biztositá a Festetich Tasziló gróf „Wienerin“-je ellenében.

A 2000 forintos „Import-dij“-ért három ló küzdött s győzött a Baltazzy Arisztid ur „Tápió“-ja. Eszterházy Miklós gróf „Vértese“ és Festetich Pál gr. „Kedvencz“-e a második ló 500 forintnyi dijáért tusáztak, mely „Kedvencz“-é lett.

A mezei gazdák versenyén tizenkét ló szállott sikra. Az első dijat Herédi Mihály szolnoki lakosa 3 é. pk. „Lizá-ja“ nyerte; a másodikat Sáska István budapesti lakos 4 éves „Villám“-a; a harmadikat pedig Herédi István szolnoki lakos négy éves ph. „Boros“-a.

A futamokat az ezer forintos „Akadály-verseny“ tetézte be, illetőleg koronázta meg. E nyaktörő mulatságra Eszterházy Miklós gróf „Krenreiber“-e, Nádasdy Ferencz gróf „Goodnight“-ja és Ugarte gróf „Franc-Maçon“-ja vállalkoztak. Mindenik ló gyönyörüen ugrott, csupán a kettős ároknál botlott meg „Goodnight“ s fölbukott lovarjával Kinsky Zdenko gróffal, ki azonban ujra lóra pattanván, követte vetélytársait s bár esélyt vesztett, gyönyörüen igyekezett utánok. A tulajdonképi küzdelem ekép csak a két másik közt lett heves. Az utósó fordulatig derékfutásban haladt a két derék ló, mignem a távoszlopnál Franc-maçon előreszökelvén vagy nyolcz lóhosszal előzte meg a pályafőnél versenytársait.

Ez érdekes versenyen jelen volt a királyné is, udvarhölgye Festetich grófnéval; ott volt Andrássy Gyula külügyér s Szapáry belügyér s számos törzstiszt és civil nevezetesség. A versenyeknek 4 órakor lett vége.

Apróságok.

(**) Nagy hévvel kezdenek országszerte a munkához, hogy a métermértékeket lehetőleg idejekorán ismertessék meg.

Első dolog tehát kiverni a nép fejéből a régi neveket, hogy az itcze, meszely stb. eszébe se jusson.

Szép munka biz ez.

Tehát 1876-tól kezdve el lévén törölve törvényhozásilag az „itcze“ s „meszely“ nevezet: a magyar népdalokból is ki kell küszöbölni.

S igy, e helyett: „Arany itcze, réz a meszely“, — 1876-tól ez dalolandó:

„Arany liter, réz az 50 centiliter“ stb.

*

Meglepték Kisujszállás városát is a decz. 2-ika emlékére vert hadi érmekkel, épen ugymint más várost.

Azonban három darab megmaradt a vitézség jelvényeiből.

Ezt aztán visszaküldék oda, a honnan már egyszer sikerült eltukmálni; ráirván a kis csomag boritékára:

Tartalma: 3 darab hadi érem.

„Értéke: 90 kr.“

*

Két érdekes levelet juttatott kezünkbe a véletlen közelebbről. Élelmes beszélyiróknak jó tárgy.

I, Miskolcz, okt. 15. Kedves barátom! Irántam tanusitott bizalmad hasonló bizalomra jogosit engem. A minap, midőn te távol valál, nálatok jártam, s 18 óráig időztem ott. Egy kedves angyallal ismerkedém meg ott X. házánál; azóta nem tudom öt felejteni, soha bájosabb hölgyet az életben nem láttam. Te fagyalt szivü vagy; a szép nők iránt nem tudsz lelkesedni. De tudasd velem nevét, kérlek, mert érzem, hogy nélküle nem élhetek. Remélem, hogy szivvilágom legszentebb érzelmét nem fogod kigunyolni, s teljesited kérésemet, stb. — Barátod N. N.

II., Nagy-Kunság, okt. 17. Kedves barátom! Sietek bizalmas soraidra bizalmasan felelni. Ama kedves angyal neve N. Megérdemli e név, hogy naponkint imádságunkba foglaljuk. Én sem ismertem még annál kedvesebb, bübájosabb hölgyet. Ő képes a „legfagylaltabb kebel“ jégkérgét is felolvasztani. Örvendek, hogy még mindig megvan jó izlésed, a mi onnan is látszik, hogy ily angyali teremtés iránt tudsz lelkesülni. Igen sajnálom, hogy nálunk létedkor itthon nem leheték, hogy nekem jutott volna a szerencse neked bemutatni ama kedves hölgyet, kit te is annyira imádsz, — mint jegyesemet. Ő az. Isten veled! Ölel barátod N. N.

Váltott-e azóta a két barát egymással levelet? — nem tudjuk.

A sarkutazók Budapesten.

Kepes és Payer a fővárosban a nap hősei. Vasárnap a földrajzi földtani társulat s a mérnökegylet küldöttei tiszteleg tek nálok. A „Hon“ szerint Hunfalvi János üdvözölte a két derék férfit s azután egyenkint bemutatta a küldöttségek tagjait, kikkel az ünnepeltek kezet szoritottak és mintegy félóráig társalogtak. Payer egyes érdekes momentumokat emelt ki expeditiójukból, különösen a hideg nagyságáról beszélt, mely 40 fok alatt már minden szél nélkül volt, különben rögtön kioltotta volna életüket. Ruháikat nem vethették le testükről, mert különben rögtön annyira összefagyott, hogy mintegy hóvá változott, s többé nem használhatták. A hideg belégzés ellen készült szájkosarakat sem használhatták a 40 fok alatt, mert a belégzés alatt közlekedő meleg párát a hideg rögtön jégkéreggé fogyasztotta s elzárta a friss levegőt. Ez hamarább történt meg, mint a mig 5-öt számlálhattak volna, s az óvókészüléket rögtön le kellett dobniok, különben megfuladtak volna. Payer egy dolomit darabot igért dr. Szabónak, melyet az expeditió alatt találtak s magukkal hoztak. E kellemes látogatást a tisztelgők továbbra is szerették volna igénybe venni, ha meg nem gondolják, hogy a két ünnepelt perczei mennyire el vannak foglalva. Elbucsuztak tehát s meglátogatták Wilczek bárót, ki szintén a Hungária szállodában van szállva, s kinek az expeditio létrejöttét köszönhetjük. Öt is Hunfalvi üdvözölte, mint az expeditió nagylelkü maecenását. Wilczek örömét fejezte ki az expeditio sikere felett, s megköszönve az érdeklődést, melylyel a magyar egyletek az expeditio iránt viseltetnek, elmondta, hogy egy uj expeditió fog indulni rövid időn Középafrikába, s reméli, hogy az iránt is hatam volna vele beszélni, de a karácsonyi ünnepre való készülődés miatt még sohasem nyilt alkalom ezt tehetni. Most megpróbálom, ha sikerülne, egyszersmind meg tudom, mire való ez a reggeli séta.

Thure hirtelen felöltözött, és Anna még a szántóföldön keresztül vezető utnak felerészét sem érte el, midőn azon Thure is megindult.

Annának már nem kevés előnye volt ugyan, de mivel Thurenak hosszu lábai voltak, nem esett nagy terhére a leánykát megközelitni, vagy utólérni. Sietett tehát, és mire Anna az erdő széléhez ért, már csak nyolcz vagy tiz lépés távköz volt közöttük.

— Az istenért, mi az? — kiálta Johanna, amint a mosószobába szándékozván, az udvarra kilépett, és az emlitett ösvényen haladókat meglátta.

— Mártha! kik azok, kik ott a szántóföldön át sietnek?

— Ugy látszik, hogy Anna kisasszony és Thure ur, — válaszolá Mártha — azonban nem lehet egészen jól látni, habár a hold világa eléggé tiszta.

— Thure és Anna! — kiáltott föl Johanna s hirtelen visszafordult, és sietett a leányok szobájába, hogy megnézze, vajon Anna ágyában van-e, vagy valósággal eltávozott.

Anna nem volt ágyában. . . . . .

(Folyt. következik.)

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Mária Zsófiától.

IX. FEJEZET.

(Folytatás.)

Thure neki vörösödött, ajkát összenyomta, és nagy magamegerőltetés után igy szólt:

— Anna, akarsz velem tánczolni, vagy nem?

Anna egy perczig gondolkozott, és akkor igy válaszolt:

— Nem! én nem akarok.

Thure megfordult és elment.

— Kedves Anna, bocsáss meg nekem, hogy eddig rólad megfeledkeztem, — igy szólt a most érkező s Lisbethet karján vezető Éliás.

— Aligha tehetem, — válaszolá Anna.

— Miért tánczolsz te csak a gyermekekkel? — kérdezé Lisbeth oly büszkén Annától, mintha csak mondta volna: — te rut vagy, én szép vagyok, Éliás sohasem fogja szivét neked ajándékozni.

— Csak azért, mivel senki sem kért föl, — válaszolá nevetve Anna — óh, azért én igen, igen jól mulattam. Az ifju urak engem még mindig gyermeknek tekintenek, és én ezért nekik nagy köszönettel tartozom.

— Ez reánk, ifjakra, csakugyan gyalázat, — mondá Éliás, egyszersmind a legközelebbi polkára fölkérte. — Ugyebár lesz szerencsém?

— Minden bizonynyal, nem. Már nekem van egy kis tánczosnőm, és én igéretemet be akarom váltani. Ha az egész este eddig nem jutottam eszedbe, továbbra is elmaradhatsz.

Anna megfordult, és a gyermekek szobájába sietett.

— Kivel fogsz most tánczolni? — ezt kérdezé egyik ifju Konstantintól, mit azonban Anna is, midőn a szobába ment, jól hallott.

— Azzal az ekholmi csunya jószággal, hisz az öreg ur fölszólitott. Az egy kiállhatatlan leány, hitványan is van öltözve, pajkos, sat. valósággal áldozat öt fölkérni, de hiába, az öreg urnak kedvencze, és igy kénytelen az ember megtenni.

— Annyi bizonyos, hogy a vele való táncz valami kellemes semmiesetre sem lesz, — szólt közbe a másik ifju — megfoghatatlan, hogyan lehet két édes testvér egymástól annyira különböző. Az idősebb oly szép és szeretetreméltó, mint egy angyal, az ifjabb pedig épen annak az ellenkezője.

— Isten tudja, hogyan van! — mondá Konstantin.

— A ti állástok mégis az öreg Wikstrandnál nagyon kellemes, de mi kénytelenek vagyunk egy kaczér nőnek és rut leányának szépelegni. Hálát adnatok az istennek, hogy ilyesmit nem kell tennetek.

Az ifju urak tovább mentek a teremben, majd néhány perczczel később Konstantin Annához ment.

— Anna kisasszony! a legközelebbi francziára megnyerhetem-e?

— Már eligérkeztem.

— Tehát a legközelebbi keringőre?

— Az is el van igérve.

— Kedves kisasszony! talán már minden tánczra el van igérkezve?

— Mindre.

Most Enkemann lépett az ifju leánykához, és nyájasan kérdezé:

— Nos, kedves Annám, elvagy-e igérkezve erre a francziára?

— Nem vagyok.

Konstantin eltávozott.

— Elakarod-e azt velem, a vén gyermekkel tánczolni? Nagynéned és Thure lesznek a vis-a-vis-ek.

— Nagyon örömest.

— Jer tehát, kedves gyermek.

És Enkemann kapitány a magát mélyen megsértettnek érzett Konstantin előtt elvezeté tánczosnéját.

A táncz közben igy szólt Anna Thurehoz:

— Ugyan hagyj föl már valahára a nagynénének szentelt udvarlással. Nagyon illetlen és nem szép tőled, hogy a jó és kedves Enkemann urat szándékolt udvarlásában akadályozod.

Thurenak nem volt ideje válaszolni.

A franczián vége volt, és Konstantin ismét fölkereste Annát, és kérdezé:

— Kisasszony, hogy értsem az irányombau tanusitott előbbi eljárását?

— Amint tetszik, Roth ur, — felelé Anna — én megmentettem öt azon kellemetlenségtől, hogy az ekholmi rut teremtéssel kénytelen legyen tánczolni, és azt hiszem, hogy ön ezért köszönettel tartozik. A nagybácsi nem fogja azt rosz néven venni, hisz ön teljesitette kötelességét.

Ezzel megfordult, és ott hagyá a kérdezőt.

Azonban Konstantin egész este, sőt a következő napon se birta Annát elfeledni.

Egy héttel a brotsbacki bál után, épen a karácsony előtti nap reggelén, hét órakor, Anna könnyü bundába burkolva s téli kalappal fején, az udvarra lépett. Bezárta maga után a tornácz ajtót, és azon ösvényen, mely a keritésen keresztül vezetett, megindult.

Anna oly sebesen haladt, mintha attól félt volna, hogy mielőtt az erdőhöz ér, valaki meglátandja.

— Ugyan hova mehet ez ily korán reggel? — mormogá magában a szobája egyik ablakán épen kinéző Thure, midőn Annát a reggeli hold világánál fölismerte. — Szeretném tudni, hogy hova megy, valószinü, hogy ez nem most történik elsőizben. — Hirtelen felöltözött, miközben magánbeszédét igy folytatá: — a brotsbacki bál óta mindig óhajtot-

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.
Kelt a debreczeni kir. törvényszéknek 1874. október 9-én tartott telekkönyvi ülésből
Boruzs József, jegyző.
576 2—3

sonló érdeklődéssel lesznek, mint az északsarki iránt. A látogatás után villás reggeli volt a Hungáriában, mely után a nap hősei a lóversenyre kocsiztak.

Jogászaink ismerkedési estélyéről.

Debreczen, okt. 18.

Nyilvános élet képez jellemeket és fejleszt tehetségeket. Nyilvánossága szellem világ napja, mely életre ébreszti a különben talán szunyadozva maradandott erőket.

Ezért valahányszor oly mozgalomnak vagyunk tanui, melylyel tanuló ifjuságunk beléletének életjelét adja, mindannyiszor örömmel nyulunk regisztráló tollunkhoz.

A „Fehérló“ nagy termében f. hó 17-én, tartott jogász ismerkedési estélyről is örömmel emlékszünk meg, mert bármilyen egyszerü volt is az, bizton reméljük, hogy, üdvös hatása nem marad el.

S erre nem egy okunk van.

Jól esett látnunk mint bontakozik ki fiatalságunk hagyományos merev jellegéből, s más akadémiák, vagy a tudományegyetemek fiatalságához hasonlóan mikép gyarapszik évről évre, az elvitázhatlan szükségességü közszellem fejlödésében.

Nem láttuk tegnap a bornirt zárkózottság legtávolabb jelenségeit sem, nyilt, közeledő volt mindenki, s ez félébreszté a közhangulat szellemét, azaz mondjuk ki röviden, összegyült a jogászok szine, java, s a megjelent hatvan ifju szive együtt dobogott.

* * *

E pillanatban lépett fel a halk szavu, de jól beszelö Ujfalussy D. Pista életre való inditványával.

„Bontakozzék ki barátaim mindegyikönk elszigeteltségéből, egyesitsük a külön irányu erőket,“ mondá többi közt — ragadjuk meg az alkalmat s alakitsuk meg a rég tervezett s általánosan szükségszerünek bizonyult jogászönképző egyletet. Lelkesitsen bennünket ez eszme fölkarolásánál azon tudat, hogy alig van az országban akadémia, mely hasonló egylet folállitása által ifjuságának komoly gondolkozásáról tanuságot ne tett volna, s igy a legnagyobb magyar varos jogakadémiájának ifjusága sem hanyagolhat el oly eszmét, mely nemcsak szellemi kiképeztetéséhez, hatalmas lépcsö leend, ha testté válik, hanem az egész haza előtt, mely reánk reménnyel tekint, becsületünk — jó hirnevünket öregbiteni fogja.“

Hallottunk ott nem egy szép beszédet, megis éljeneztük mindannyit, de oly üdvriadal egyik után sem tört ki, mint e beszéd végével. Az ifjuság szivéhez jutottak e hangok, s a szivek oly fölhevüléssel fogadták, hogy a megvalósulást gyávaság volna nem remélnünk.

Ujfalussyé a kezdeményezés dicsössége az esztnependités szellemi terén, reméljük a gyakorlati kezdeményezés pálmáját sem engedi kezéből kiragadtatni.

* * *

Tanáraink közül megjelent három. Amennyire örültünk a megjelentek részéről történt megtisztelteltetésünk felett, annyira sajnáltuk a többi elmaradását. Legelőbb megérkezett [illegible] tanárkar egyik kiváló tagja, a külföldi tudósok köreiben széles ismerettséggel biró Balogh Ferencz. A fiatalság egyes tagjaival szivélyes beszédbe erszkedve várta tanártársai érkeztét, kik közül Kallós Lajos ur, az ifjuság rokonszenvét tanisitó éljen riadalok közt nemsokára a terembe lépett.

Aakadémiánk ez évi igazgatója Buzás Pál ur mintegy negyedóra multával, közörömünkre szintén megjelenvén, hozzá fogtunk az ünnepély programmja szerint a nyitányhoz, ami elég prózai volt ugyan, de mindazonáltal általános tetszésben részesült, hiába a tizenkilenczedik században a muzsák sem élnek többé harmattal. „Megkordul a gyomor s éheznek a belek“ mondja valahol Jean Paul.

Midön elvégre a belügyeinkben kiütött lázongást az érdekek tapintatos kielégitésével elcsöndesiteni sikerült — (mint egykor Thiers mondá) mi nem akadályozott szellemi lényekké válunk.

Fölállott tehát Benedek Sándor s a tanár testületet felköszönti meleg szavakkal, korrekt szónoki stylusban, mint tőle csak várnunk lehetett.

A jelen volt tanárok, mindegyikétől hallottunk remek beszédet, sajnáljuk, hogy legalább kivonatosan nem közölhetjük.

Kallós a szabadság és önbizalomra, Balogh ur a felállitandó protestáns egyetemre üriték poharaikat, Buzás Pál ur pedig, a szabadság fogalmát magyarázta meg, később a fiatalsághoz szóllott, meleg rokonszenves hangon szólitva fel kitartás, előhaladásra, hogy egykor, mint mondá ha ők a jelenlegi tanárok — már por és hamu lesznek, helyeiket jobban betölthessék, mint talán ők be tudják tölteni.

— Csak ugy tudnánk, — szólalt meg mellettünk egy szabolcsi nagy haju gyerek.

* * *

Oláh Jóska lett volna hivatva, hogy azokat a sivár kebleket, a melyek mindezekre meg nem indultak, lelkesedésre hivná, — ha ugyan lettek volna ily sivár keblek.

De nem voltak. Mindnyájan hókeblüek voltunk. Oláh Jóska tehát nem tehetett egyebet, mint kedvünket fokozta.

Kár volt tennie.

Jöttek dikciók, melyekben több volt az érzelem mint az értelem. Nem tett semmit. Megéljeneztük azokat is.

Egy apró pályatársnak a kihez a saját szavai szerint bár apró, a hazának még is meg, van a maga reménye, a nagy kedv zokon esett s ezért beszélt a mértékletességről kenetteljes hangokban. Azután hiteles kutfők állitása szerint letöltötte azon pohár bort, mely a „negyedik itcze“ czimü regény zársorát képezte — in effigie.

Folytatása az Eszti-termekben, ott megtudtuk, hogy a jogász segélyegyletnek három elnökjelölte van. Bacsó Péter, Ujfalussy István, Sinka Ferencz. A lelkes fiatalság három részre oszlott, s mindenik éltette a maga jelöltét. A három jelölt, az meg együtt koczogtatá a poharat, s emlegette a kabai asszonyt.

Oláh Jóska huzta a bus keservest, négy öt helyregyerek az asztal tetején szónokolt a hallgatóság pedig egymást kapaczitálta.

És ez jól volt igy.

Egyszer esik egy esztendőben, mért ne mulatná magát mindenki ugy, mint a hogy kedve tartja?

A többiről hallgat e krónika.

* * *

A dikciók hatása, s a zene hangjai lassankint elünnek. Sok szép eszmét el lehet válogatott stylusban hitegetni, az mind semmit sem ér magában véve.

Gondolja meg ifjuságunk, hogy a történelem örökön igaz szavai szerint, társadalmak, hol az anyagi jólét minden tényezője megvolt, — összedöltek, csak azért, mert nem volt egy eszme, mi összetartó kapcsa lett volna azon számtalan elemnek, melyek a társadalmat képezik, — s viszont országok s népek keletkeztek hontalan bujdosók, kivándoroltak által elfoglalt laktalan pusztákon, ha volt valami irányjelelő vég czél, melynek elérését mindannyi önfeltételeül tüzvén, ama szükségszerü közszellemnek jellegezhető alakban lett kifejlödését az összmüködés egy irányban haladása folytán elősegitette.

Igy saját tudományos kiképezése jelentékeny tényezőjeül kell tekintenie a közszellem kifejlödését. Ez teremt egyleteket, ez ösztönzi munkálkodásra, előhaladásra a különben talán elmaradni akarókat, ez s vele kapcsolatban a nyilvánosság — teremt jellemeket és fejleszt tehetségeket.

Midön Budapesten a tudomány s müegyetemi olvasókör alakulása terveztetett: — közszellem volt a kezdeményezők jelszava, ezt irjuk mi is zászlóinkra.

Akkor virágozni fog önképző-egyletünk, virágozni, fejlödni jogakadémiánk.

D. L. Gy.

Szinházi szemle.

—i.— Dóczi Lajosnak a gr. Teleki-alapitványból 100 arany pályadijjal jutalmazott 3 felv. vigjátéka a „Csók“ tegnap került szinre. A klaszszikus nyelven irott mü ez alkalommal is a kellő hatással adatott elő. A szereplők egytől-egyig a legnagyobb buzgalommal játszottak. Nagy tetszésben részesült most is Maritta, (Törökné) a pórleány monologja — a csókról:

„Jön percz, hogy érzed, mostan vagy soha!
S a karba kar, az ajkra ajk repül,
Minden erő s érzés az ajkba gyül.
Mindenik első, utósó mindenik,
Mindenik csókol és csókoltatik.
A vágy, — mint buvár, amint vizbe ére —
Leszáll a pillanat fenekére. . . . .“

Törökné valóban remekelt e monolog elszavalásában. Együd (Adolár) és Horváth (Sobrinus) osztoztak Töröknével az est babéraiban. Mándoki (Sever), Lukácsiné (Blanda), Rónai Mari (Angela) és Mustó (Carlo), valamint átalában a szereplők, kitünően állották meg helyöket. Az ily előadások szinpadunknak valóban diszére válnak. Csak aztán minél többet a jóból!

Valami az osztrák könyvtárakról.

(p.) Az 1870-dik év végén volt Ausztriában (beleértve az örökös tartományokat is) 8 udvari, 9 különböző hatósági, 1 reichsráthi, 14 tartományi és 7 községi könyvtár. — Katonai könyvtár ez évben 100 állott fen. Ezen könyvgyüjtemények között az első helyet kétségkivül a bécsi udvari könyvtár foglalja el, mely egyszersmind Ausztria legrégibb nyilvános könyvtára is. — Alapittatott ez 1493-ban, s 410,000 kötetet, 6461 incunabulumot (a könyvnyomtatás feltalálásától bezárólag 1500-ig létesült nyomtatványok), 19,086 kéziratot, 8042 darab térképet és 2565 kötetet rézmetszetből foglal magában. Az egyetemi könyvtárakról, melyek között pedig a bécsi és prágai igen kitünő helyet foglalnak el, hiányzanak a közelebbi adatok. — Valódi kincsét képezik Ausztriának a zárdák könyvtárai is, melyek közül azonban csak 107 van tüzetesebben ismertetve, mely szám pedig egy harmadát sem teszi Ausztria 463 zárda-könyvtárának. Ezek között legrégibb a benczés rend kremsmünsteri könyvtára, melynek története egész 1012-re visszavihető; körülbelöl azon időtájból származnak több más könyvtárak is, pl. a benczések admonti (1074), melki (1089), lambachi (1056), a praemontreiek tepli (1197), herzogenburgi (1112) és a cisztercziták reini (1129) könyvtárai. Ezen emlitett könyvtárak közül a leggazdagabb — az admonti — számlált az 1870-dik évben 73,000 kötetet.

És azon épen nem lehet csudálkozni, hogy a különböző rendeknek felsorolt könyvtárai, kiváltképen pedig a tudós benczésekéi — kiknek 18 könyvtárában 469,633 kötet, 6868 incunabulum, 8712 kézirat, 1282 térkép, 20,654 rézmetszet és 38,557 darab pénz van — a leggazdagabbak. — Ellenkezőleg a jezsuiták freinbergi, innsbrucki és starawiesi gyüjteményei csak 32,087 kötetet, 150 térképet és 530 rézmetszetet tartalmaznak. — A 107 tüzetesebben ismertetett zárdakönyvtárnak összes gazdasága 1.500,000 kötetre rug.

UJDONSÁGOK.

* **Bartal miniszter** ma sem érkezett meg. Táviratilag korán értesité a városi hatóságot, hogy holnap délben fog megérkezni a szatmári vonattal.

* **Mély sajnálattal** veszszük a hirt, hogy egykori kedves vendégünk s városunk szülöttte, Réthy Mihály szinmüvész a fővárosban aggasztólag beteg.

* **Az 50 éves jubilaeumáról** tegnap Nagyváradról hazaérkezett Huzly Károly prépost urnál ma délben küldöttség tisztelgett, melynek tagjai voltak Kiss Lajos orsz. képviselő, Simonffy Imre főkapitány, Hanke Leó és Karap Mór városi tanácsnokok, Tóth Sámuel főiskolai tanár, a városi alkapitányok, Csurka János jegyző stb.

* **Főreáliskolánkban** a vegytani tanszék ideiglenesen ez évre dr. Kóós Gábor által töltetett be, aki a magyaróvári tanintézetből jött ide. Az illető már elfoglalta székét.

* **A kereskedő ifjak önképzőegyletének** f. hó 18-án délután 3 órakor tartott közgyüléséről — rövid kivonatban — a következőket közöljük: A felolvasott választmányi jelentésből kifolyólag van az egyletnek jelenleg 136 rendes és 6 alapitó tagja, kik e lefolyt $1^1/_2$ évi időszak alatt az egylet 1137 kötetből álló könyvtárából 4678 kötet müvet olvastak. Hirlap járt folytonosan 15; és pedig 7 politikai, 4 élczlap és 4 szépirodalmi. A pénztári forgalom tesz 4329 frt 95 krt. — Tiszta vagyona a legutolsó vagyonkimutatás szerint 4063 frt 94 kr, mely összeg 11 frt 47 krral kevesebb a mult évben kimutatott vagyonösszegnél, mely vagyoncsökkenés — tekintve a tagok leapadt számát — legkevésbé sem csudálható. — A lefolyt tisztujitáson megválasztattak: elnöknek Doszpoly János, alelnöknek Máté Ferencz, első titkárnak Kövy Lajos, másod titkárnak Szép Lajos, pénztárnoknak Frindt Antal, könyvtárnoknak Doszpoly István, választmányi tagoknak: Ifj. Kardos László, Jánossy József, Weszter István, Pongrátz Géza, Rochlitz Arthur, Szilcz Lajos, Engeszer József, Benicz István, Schwarcz Gyula, Biró József, Farkas Ödön, Kankovszky Antal; és végül választm. póttagoknak: Benyács Emil, Kása Lajos, Frölich Gyula, Prunyi Gedeon, Szilágyi István és Jermy Kálmán.

* **Az önkéntes tüzoltó-egylet** alakuló gyülése nov. 1-én délelött 10 órakor, a városháza nagy termében fog megtartatni.

* **Örömmel veszszük** a „Napló következő hirét. Ujházy Ede betegsége annyira jobbra fordult, hogy a napokban teljes fölépülése várható. Orvosai (Kelen József, józsefvárosi főorvos és Ladányi urak) a legnagyobb buzgalmat fejtették ki ápolásában s fáradozásaiknak köszönhető, hogy a nemzeti szinház jeles fiatal színésze ma már minden veszélyen kivül van.

* **Eljegyzés.** Hamar László holnap jegyzi el Jankafalván Lévai Amália kisasszonyt. — Áldás a tiszta szerelemből kötött frigyre!

* **A debreczeni iparos ifj. önképző** egylete közelebb f. hó 18-án választmányi ülést tartván, legelsőben is az egylet tagjai létszáma vétetett tudomásul, mely szerint van ez idő szerint 10 alapító, 65 pártoló és 165 rendes, 230 tag; s amennyiben a rendes tagok közül némelyek a mult havi katonai és honvéd összpontositás miatt tagsági illetékkel hátrányba vannak, ennek mielőbbi befizetésére felhivatnak, mig a pártoló tagok részére az évi nyugta az egyleti szolga által megküldetni határoztatott. — Fontos s igen czélszerü intézmény honosittatott meg az egylet keblében, az ugy nevezett napi biztosi rendszer, mely is a választmány egyes tagjaiból áll s naponként a biztos az egyletben mint felügyelő jelenik meg, s felügyel a rend s csendre s erről jelentést tesz. — A pénztárban van jelenleg 102 frt. 76 kr, mely is a havi és tagsági dijakkal folyton szaporodik. — A pénztár gyarapitására elhatározá a választmány, hogy a folyó november 29-én vasárnap a „Fehérló szállodában zártkörü táncvigalommal összekötött szavalat és dalestélyt rendez, melyről müsorzatát annak idején közli. — Leska Nándor II-ik alelnök családi körülményei miatt tisztéről lemondván, helyette a közbizalom Mészáros Lajost nvezte ki. — Az egyleti dalkör ujból szervezése tárgyában Alber József karnagy javaslatot terjesztvén be, az elfogadtatott, s az uj beiratás e hét folyamán eszközöltetik, jövő tavaszig uj tag fel nem vétetvén. Közli: Vadon Sándor jegyző.

* **Városunk** köreiben előnyösen ismert ifju. Szilágyi Jenő holnap tartja esküvőjét Hadházon Fényes László kedves leányával Ilka kisasszonynyal. Legyen áldás frigyökön.

* **A közönség köréből** felszólalást vettünk az iránt, miért nem hozzák szinre már Moreto klaszszikus becsü vigjátékát a „Közönyt közönynyel“-t? E felszólalást mi is méltányosnak tartjuk, annyivalinkább, mivel amint tudjuk, a szerepeket tudják az illető tagok.

* **Életkép.** Vilmányi István mihálydii illetőségü baromhajcsár, ma délelötti egynegyed tizenkettőre az ugynevezett sóház háta mögül bottal kergetett egy pár nadrágba öltözött s valószinüleg helybeli zsebes czigányt, kik is a Bárány csapszéket tulhaladva, üldözés nélkül tovább menekültek, ekkor egyszersmind a szerep is megváltozott, a mennyiben az üldözőből csakhamar üldözött lett. Menekülése közben annautczán Feke nevü báránybeli korcsmáros által lebunkóztatott és a Bárányba véresen visszavezettetett. Ezen zajos jelenet alatt azonban rendőrségünk egyik ágazatából sem lehetett látni egyet sem. És igy ismételve, felmerül a kérdés: Quousque tandem tekintetes kapitányi hivatal? Árgusz.

* **A főiskolai** elemi osztályokban a növendékek örvendetesen szaporodnak; némelyikben száznál is több tanitvány van.

* **Tivornyatanya.** Bárányutczának váradutcza felé eső végéhez közel van egy korcsma, melyről már nem először emlékezünk meg, mint a hol a legzajosabb tivornyák egész éjszakán keresztül tartanak, s az illető borméro mitsem ad sem a szomszédok nyugalmára, sem pedig a rendőrségre. Az éjjel még éjfélen tul is zeneszó mellett folyt a szokott lármás mulatozás, kártyajátékkal vegyesen, — midön az őrjárat csendet eszközölt ki, de csak azért, hogy ennek távoztával az előbbi jelenet ismét megujulhasson, és az őrjárat másod izben is kénytelen volt közbelépni. — Az engedetlen korcsmáros, hiszszük, példásan fog lakolni.

* **A kir. m. honvégségi** szemle a f. évi november hó 12-dik napján fog megtartatni a szokott helyen: a Komáromiház udvarán.

* **Szinházunkhoz** közelebb szerződött s ide már meg is érkezett Doboczányi Gyula nevü komikustól Will Ferdinánd nevü egyén fehérnemüit ellopta; a rendőrségnek sikerült a tolvajt elfogni.

* **Két nőt** támadott meg tegnapelőtt este a vargautczai külvároson egy ittas ember. Ez uryanis a korcsmában borozgatott, neje ezt megtudva, utána ment, de a „férj“ nem türhetvén e szégyent, elkergette nejét, a kinek sikerült kedves élete párja dühe elől elmenekülni. A ravasz férj azt hivén azonban, hogy neje visszamegy, meghuzódott egy szegletben, de a sors más két nőt vezérelt arra, s a részeg ezekre rohant, egyiket egészen a földre verte. A másik nő rendörökért esengett, de bizony a városon nem találta meg azt a helyet, a hol a rendőr terem. Hány ilyen gaz tett enyészik el büntetlenül rendőrök nem léte miatt?

* **Megkaptuk** a „Néptanitók naptárát“ 1875-re. IV-ik évfolyam, ára 60 kr. Kiadja Klökner Péter Székesfejérvárott. E naptár ügyesen és tartalmasan van összeállitva.

* **Tegnap éj el** bizonyos egyént kisért be az illető utczabiztos, azon merényletéért, hogy másik férfi testvérére késsel támadt, ugy hogy az csak nehezen volt képes a böszült ember elől elmenekülni.

* **Az István-gőzmalom** gyártmányai árát, a mint hirdetési rovatunkban olvasható, lejebb szállitotta.

Debreczeni szinház.

I. bérlet 13. szám.

Szerdán, okt. 21-én 1874.

adatik:

A három csőrü kacsa.

Vig bohózatos operette 3 felv. Irta Moineau, Zenéjét szerzé Jónás. Forditotta Latabár Endre, szövegét Beody.

(Rendező Szabó.)

1. szakasz: A bátor tengerészkapitány.
II. szak. Kotkodács. III. szak. Kacsahalál, vagy Flandria megszabadulása.

A harmadik felvonásban hármas spanyol táncz, előadják: Bagyola Emma, Visontai Eszti és Hiros Etel.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos

OLAH KAROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KAROLY.

HIRDETÉSEK.

Franczia virágraktár.

Csipkék és szalagok.

SIRKOSZORUKAT

a legujabb és legszebb minőségban a varrógép főraktárunkban a t. cz. közönség becses figyelmébe tisztelettel ajánljuk. Árak 25 krtól 8 frtig. — Vidéki megrendelések azonnal teljesittetnek.

Amerikai varrógépek részletfizetésre.

Paplan és matrácz gyár.

Tisztelettel:

17 10 **Klimó és Holvay.**

Mintaraktár.

Amerikai varrógépek részletfizetésre.

Eladó ingatlanok.

Debreczenben az Olajütő mellett 13½ köblös majorsági föld. a rajta levő gazdasági több jó épülettel, luczernással és mintegy 8000 élőfával —

továbbá czeglédutczán 148-dik számu ház külső földjével együtt — kedvező feltételek mellett — eladó.

Értekezhetni a benne lakó tulajdonos

582 1— **Németi Gáborral.**

$1^1/_2$ német birodalmi markkal vagy 1 frtos bankjegygyel, a szerencse kedvezése mellett nyerhetni

375,000

német birodalmi markot,

mely esetleges nyeremény a hamburgi legnagyobban engedélyezett nagy sorsjáték alkalmából, a magas kormány által van biztositva.

A 48,300 nyeremény közt, melyek nehány hónap alatt ki fognak huzatni, következő nyeremények vannak: 250,000 német birod. mark, 125,000. 90,000. 60,000. 50,000. 40,000. 36,000. 30,000. 24,000. 20,000. 18,000. 15,000. 12,000. 205-ször 2400. 412-szer 1200, sat.

Mindenki eredeti sorsjegyet kap, (nem pedig igérvényt). A nyeremény kifizetéséért, melyet én bárnely, vidékre pontosan elküldök, az állam kezeskedik.

Az első osztályu nyeremények huzása már legközelebb meg fognak történni.

1 egész eredeti sorsjegy ára két tallér, vagy 3½ ft bankjegyben, ½ eredeti sorsjegy ára 1 tallér vagy 1½ ft bérmentesen beküldve.

Minden megbizás pontosan és gyorsan teljesittetik, a hivatalos terv pedig ingyen s bérmentesen megküldetik.

A megtörténendő huzás hivatalos jegyzéke, és az esetleges nyeremény, azonnal megküldetnek.

Mielőbbi megbizásokat kér és vár

M. Steindecker

bank- és váltóüzlete

Hamburgban.

Dammthorstrasse 36.

581 1—5

Eladó ház.

Debreczen csapóutczán 3170. sz. a. köbül ujonnan épült ház, — mely fele részben 10, másik felerészben 8 évig adómentes — kedvező feltételek mellett eladó. — A ház magában foglal füszerkereskedésre készen álló boltot, külön osztályban boruméró helyiséget, nely üzletekre nézve a ház kedvező helyen áll; továbbá magában foglal 4 szobát, konyhát, kamarát, 300 cseber borhoz pinczét, van egy szoba és konyha külön bejáratra, van tágas udvar kő kerítéssel.

Értekezhetni a bent lakó tulajdonos

Csuka Lászlóval.

529 19—10

228. ARJEGYZÉKE

az „ISTVÁN“ gőzmalom készitményeinek.

(Debreczenben az költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	15	20
„ 50 ft.-os zacskóval	15	40
B. Ugyanaz apró szemü	15	20
„ 500 ft.-os zacskóval	15	40
C. Dara középszerü	14	40
„ 50 ft.-os zacskóval	14	60
Ö. Királyliszt	14	80
1. Lángliszt	14	40
2. Monliszt	13	40
3. Zsemlyeliszt külörös	12	60
4. „	12	20
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	10	60
6. Ugyanaz II. rendü	9	20
7. Barna kenyérliszt I. rendü	7	80
8. Barna „ II. „	6	—
9. Lábliszt I. rendü	5	—
10 Lábliszt II. „	4	—
11 Finomkorpa „ zsákkal	3	20
„ zsák nélkül	2	80
12 Durvakorpa „ zsákkal	2	80
„ „ zsák nélkül	—	—
„ Rozsliszt I. rendü	—	—
„ „ II. „	—	—
„ „ III. „	—	—
„ „ IV. „	—	—
Rozskorpa „ zsákkal	—	—
„ „ zsák nélkül	—	—
00 Árpakása	20	—
0. Árpakása	18	—
1. Árpakása	14	—
2. Árpakása	12	—
3. Árpakása	11	—
5. Árpadara	14	—
6. Árpaliszt	—	—

A zsákok sulytartalma:

A. B. C. 0—8 számig netto 150 font
9. 10. 11. „ „ 125 „
12 „ „ 100 „
K. L. és R. I.—III. számig 150 „
R. IV. V. „ „ 100 „
Á. K. 00—5 számig „ 100 „
Árpaliszt „ „ 125 „

Debreczen, 1874. okt. 20.

Debreczen, 1874. nyom. a rémv. társ. könyvnyomdájában.